

залишив негативний слід на українському авіаринку. Це у свою чергу призвело до зменшення міжнародних рейсів до України та проміжних польотів у повітряному просторі нашої держави. Внаслідок запровадження обмежень, пов'язаних із карантинном, авіаційні перевезення зменшились, і це впливає на стан рентабельності авіаційної галузі та її розвитку.

Отже, проблем розвитку та функціонування авіаційної галузі в цілому багато. Щодо подальшого дослідження даної проблеми, було б доцільно звернути увагу на напрями усунення негативних моментів у сфері ринку авіаперевезень в Україні. Вивчивши та проаналізувавши досвід розвинених країн, Україні потрібно реформувати систему авіаперевезень, враховуючи нинішні ситуації, що склалися в світі. Також варто сформулювати вказівки щодо вдосконалення організації повітряних перевезень не лише теоретичного характеру, а й практично-прикладного.

Література

1. Назаренко А. Сучасний стан та тенденції розвитку авіатранспортної галузі України. *Економіка. Фінанси. Право*. 2010. № 5. С. 8-10.
2. Сучасний стан авіації. URL: <https://www.ukrinform.ua/>
3. Проблеми та перспективи розвитку авіації. URL: <https://nauka-online.com/>

УДК 327.625:348.49(043.2)

Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент,
Шульга Ю.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АКТ НЕЗАКОННОГО ВТРУЧАННЯ В БЕЗПЕКУ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

В наші дні міжнародні відносини набули різноманітних форм, це не тільки традиційні зустрічі на найвищому рівні, конференції та діяльність у рамках міжнародних організацій, але й підтримання відносин у формі транспортних сполучень.

Питання термінологічного визначення «акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації», розкривається як дії, що охоплюються цим терміном, також існує проблематика встановлення термінологічного апарату, яким оперує міжнародне право та національне законодавство.

Різні аспекти боротьби з актами незаконного втручання в безпеку цивільної авіації описані в дослідженнях вчених-міжнародників, зокрема Ю.М. Малєєва, А.С. Пірадова, В.І. Рижого, О.М. Григорова, Г.М. Чуб, Г.В. Цірат та ін. Але вони не містили єдиного та комплексного визначення АНВ в безпеку цивільної авіації. Деякі науковці вважають, що визначення терміну «акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації» в міжнародному праві чітко не сформульовано, поряд із тим аналіз норм міжнародних договорів з науковою метою надає можливість визначити акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації, як вольову, здебільшого, умисну дію особи (фізичної чи юридичної) і навіть держави, яка несе потенційну загрозу нормальному функціонуванню цивільній авіації, життю та здоров'ю людей, є незаконною, протиправною, види якого закріплено в Токійській, Гаазькій та Монреальській конвенціях. Токійська конвенція 14 вересня 1963 року не наводить визначення АНВ, а лише в статті 11, що містить визначення незаконного захоплення судна ототожнює відповідні дії з акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації. Конвенція визначає акти втручання, що можуть бути кримінальними злочинами, чи не бути такими або взагалі не визнаватися правопорушеннями, однак всі вони загрожують: безпеці повітряного судна, особам та вантажу на борту такого судна; підтриманню безпеки, порядку; та вчиняються особою на борту такого повітряного судна, якщо судно знаходиться в польоті за межами державної території. Тобто, визначаючи об'єкти протиправного посягання, вказуючи на суб'єктний склад виконавців протиправних дій, а також місце здійснення таких дій.

Гаазька конвенція 16 грудня 1970 року не використовує термін АНВ, однак поряд з тим вживає терміни: акт незаконного захоплення чи здійснення контролю над повітряним судном. До таких актів, відповідно до статті 1 Конвенції, віднесено дії особи на борту повітряного судна яке знаходиться в польоті: спрямовані на захоплення повітряного судна чи здійснення над ним контролю за допомогою сили чи погрози застосування сили. Конвенція, фактично як додаткову ознаку акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації, наводить примусовість дій. Разом з тим в Конвенції, захоплення повітряного судна та неправомірний контроль визначено злочинами. Монреальська конвенція 23 вересня 1971 року також не застосовує термін АНВ, однак вже використовує близький до нього або можна казати аналогічний термін – «незаконні акти спрямовані проти безпеки цивільної авіації». До таких актів віднесено незаконні та умисні дії особи, що вчиняє акт

насилля стосовно особи на борту повітряного судна; пошкоджує чи руйнує повітряне судно в польоті; розміщує на повітряному судні пристрій чи речовину, яка може порушити режим роботи судна чи вивести його з ладу; руйнує, пошкоджує чи втручається в навігаційне обладнання або надає недостовірні аеронавігаційних дані; і такі дії несуть загрозу безпеці судна в польоті, всі вказані дії визнаються злочинами [1].

Що стосується України, ч. 1 ст. 86 Закону «Про Державну програму авіаційної безпеки» (в редакції Закону від 21.03.2017) регламентує, що акти незаконного втручання – це акти або спроби вчинення актів, що створюють загрозу безпеці цивільної авіації та включають, зокрема: незаконне захоплення повітряних суден; руйнування повітряного судна, що перебуває в експлуатації; захоплення заручників на борту повітряних суден або на аеродромах; насильницьке проникнення на борт повітряного судна, в аеропорт або в розташування аеронавігаційного засобу чи служби; розміщення на борту повітряного судна або в аеропорту зброї, небезпечного пристрою або матеріалу, призначених для досягнення злочинних цілей; використання повітряного судна, що перебуває в експлуатації, з метою заподіяння каліцтва, інших ушкоджень здоров'ю, смерті фізичній особі або значної шкоди майну чи навколишньому природному середовищу; повідомлення навмисно неправдивої інформації, що ставить під загрозу безпеку повітряного судна під час польоту або на землі, безпеку пасажирів, членів екіпажу, наземного персоналу, інших осіб в аеропорту чи в розташуванні засобів або підрозділу цивільної авіації [2].

Отже, акти незаконного втручання в цивільну авіацію ще недостатньо вивчені, але міжнародні договори зазначають, що ці втручання в цивільну авіацію є протиправні та небезпечні. Також ці випадки несуть потенційну загрозу здоров'ю та життю людей та національній безпеці в цілому. В міжнародних договорах повинне бути чітко визначення АНВ та передбачена відповідальність.

Література

1. Протокол. Юридичний інтернет-ресурс. URL: https://protocol.ua/ua/povitryaniy_kodeks_ukraini_vid_19_05_2011_3393_vi_stattya_86/
2. file:///C:/Users/Admin/Downloads/jurnaukdir_2017_76_21.pdf